

Oncologia pediatrică este una dintre cele mai mari povești de succes medical. Rata de vindecare a cancerului la copii a crescut de la aproximativ 25% în anii 1960 la mai mult de 75% în anii 1990. Acest progres remarcabil a avut loc în aproape toate tipurile de afecțiuni maligne la copii și se datorează sensibilității deosebite a acestor afecțiuni maligne la chimioterapie și la seriile de studii realizate în Europa și SUA. Cancerul poate să apară în toate organele și țesuturile corpului, iar dezvoltarea începe cu diviziunea haotică a celulelor. Masa de celule astfel rezultată se numește tumoră, care poate fi benignă sau malignă. Tumorile maligne sunt canceroase cu capacitatea de a invada alte țesuturi, în schimb tumorile benigne nu sunt canceroase, pot fi îndepărtate și nu recidivează.

Caracteristicile cancerului la copii sunt diferite de cele întâlnite la adulți. De obicei, ele apar în țesuturi și organe care se dezvoltă cel mai rapid în timpul embriogenezei și perioadei postnatale. Într-adevăr, este probabil că majoritatea tipurilor de cancer rezultă din "accidente" nefericite de dezvoltare, apărute des în uter. În contrast, tumorile maligne tipice pentru adulți apar în celulele epiteliale (Kreitler, S. & Weyl Ben Arush, M., 2004) .

Cancerul pediatric a fost mult timp considerat o experiență extrem de stresantă, împovărată, și chiar traumatică pentru copii (Kazak, 2005; Patenaude & Kupst, 2005). Astfel copiii se confruntă cu o multitudine de factori de stres potențial, inclusiv amenințări la adresa integrității corporale, cu frecvente proceduri invazive, scheme de tratament cu multiple efecte secundare, și schimbări semnificative în aspectul fizic . Spre deosebire de cele mai multe tipuri de cancer la adulți, cancerul la copii nu poate fi prevenit, nu este precedat de leziuni premergătoare și nu poate fi supus diagnosticării precoce. Majoritatea tumorilor apar spontan, deși există rare sindroame ereditare de cancer. De exemplu, retinoblastomul, o tumoră malignă a retinei, este adesea ereditară. Un copil cu retinoblastom ereditar va dezvolta probabil tumori și la celălalt ochi și mai târziu poate fi, de asemenea, diagnosticat cu osteosarcom, o tumoră osoasă malignă. Majoritatea acestor copii sunt vindecați și șansele lor de a transmite mai departe trăsătura ereditară sunt de 50%.

Familiile cu sindroame ereditare de cancer, prin urmare, necesită o atenție deosebită pe tot parcursul vieții. Un alt grup cu risc ridicat este cel al gemenilor. Un frate geamăn al unui copil cu leucemie are 25% risc de a dezvolta leucemie înainte de vârsta de 7 ani. După primul deceniu de viață, riscul nu este mai mare de 1%, dovedind astfel că acest fenomen nu este genetic (Kreitler, S. & Weyl Ben Arush, M., 2004).

Despre tipurile de cancer la copii veti putea citi in articolul urmator

Pentru intrebari sau nelamuriri, sugestii puteti sa ma contactati **Diana Mariana Apopi, psiholog**
0740 935 967

diana@sighet-online.ro